

ת"פ 30206/12/12 - המאשימה - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד סוהיב אלעוור, ילק אירוורך

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 30206-12-12 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אלעוור
ת"פ 19929-05-13 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אלעוור ואח'

בפני בעניין: כב' השופט הישום אבו שחאדה
המאשימה - משטרת ישראל תביעות-
שלוחת רמלה ע"י עוה"ד איריס מוריץ

נגד
1. סוהיב אלעוור ע"י עוה"ד שוקרי אבן
טביק 2. ילק אירוורך (עציר) - הובא
באמצעות שב"ס ע"י עוה"ד עמיחי ימין

ג ז ר - ד י נ

כתב האישום המשותף לשני הנאשמים

1. במסגרת ת"פ 19929-05-13 הוגש כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון כנגד שני הנאשמים. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, שבו הודו שני הנאשמים, ביום 30.4.13, סמוך לחצות, בבית בתחומי העיר לוד (להלן: **הבית**), החזיק נאשם 1 בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 29.46 גרם נטו. נאשם 2 החזיק סם מסוכן מסוג הירואין במשקל 2.4493 גרם נטו וכן סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 2.2346 גרם נטו וכן סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 0.39 גרם נטו. באותן נסיבות, עת הגיעו שוטרים לבית ובעודם צועקים "משטרה", או אז, רץ נאשם 2 לאחד החדרים בבית וניסה להימלט. אחד השוטרים שהיה במקום הודיע לנאשם 2 שהינו עצור ואחז בידו, והאחרון ניסה להשתחרר מהאחיזה ולהימלט. בעקבות הודאתו של נאשם 1 בעובדות כתב האישום המתוקן, הוא הורשע בביצוע עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973 (להלן: **פקודת הסמים המסוכנים**). כמו כן, בעקבות הודאתו של נאשם 2 בעובדות כתב האישום המתוקן הוא הורשע בביצוע של העבירות הבאות: החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים וכן התנגדות למעצר חוקי לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי [מעצר וחיפוש] [נוסח חדש] התשכ"ט - 1969.

התיק שצורף ע"י נאשם 1

2. נאשם 1 צירף את ת"פ 19929-05-13 של בית משפט השלום ברמלה והורשע בביצוע עבירה של החזקת אגרופן למטרה לא כשרה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**). על פי עובדות כתב האישום, ביום 16.9.12 בתחומי העיר לוד, החזיק הנאשם אגרופן וכן אלה מתקפלת.

הרישום הפלילי של הנאשמים

3. לנאשם 1 אין עבר פלילי קודם. לנאשם 2 ארבע הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות ומרצה כיום עונש מאסר בפועל של 22 חודשים.

תסקירי שירות המבחן

4. לגבי שני הנאשמים התקבלו תסקירים מטעם שירות המבחן. בעניין נאשם 1, בתסקיר ישנו תיאור של הרקע המשפחתי שבו גדל. כמו כן, בוצעה בדיקת שתן עבורו ותוצאותיה העלו שהינו נקי מסמים. בסופו של יום, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית שיקומית בעניינו וזאת לאור נתוני האישיים. בעניין נאשם 2, בתסקיר ישנה התייחסות לרקע המשפחתי וכן לעובדה שהינו מכור לסמים קשים מזה תקופה ממושכת. נאשם 2 היה בשנת 2008 בקהילה סגורה לגמילה מסמים "מלכישוע" וזאת לפרק זמן של מספר חודשים וניסיון גמילה זה לא צלח. בסופו של דבר, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

קביעת מתחמי העונש

5. בפני שלוש קטגוריות של עבירות שבגינן יש לקבוע את מתחם העונש ההולם:

א. העבירה של החזקת חשיש במשקל 29.46 גרם נטו שבוצעה ע"י נאשם 1.

ב. העבירה של החזקת אגרופן ע"י נאשם 1.

ג. העבירה של החזקת הרואין במשקל 2.4493 גרם נטו, קוקאין במשקל 2.2346 גרם נטו וזאת

בצירוף חשיש במשקל 0.39 גרם נטו, בצירוף עבירה של התנגדות למעצר - לגבי נאשם 2.

6. נעמוד להלן על מדיניות הענישה הנוהגת לגבי שלושת הקטגוריות האמורות וזאת כבסיס לקביעת מתחם העונש ההולם לכל אחת מהקטגוריות.

לגבי העבירה של החזקת חשיש במשקל 29.46 גרם נטו

7. יוזכר כי מדובר בסם שהוגדר בפסיקה כסם "קל" (ראו למשל: בש"פ 2374/09 **מוסא נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.4.09) פסקה 8 להחלטתו של כבוד השופט מלצר). כמו כן, החזקה בכמות של עד 15 גרם של חשיש קיימת חזקה בפקודת הסמים המסוכנים שמדובר בהחזקה שהינה לצריכה עצמית. הכמות של 29.46 גרם נטו של חשיש הינה כמעט כפולה מהתקרה העליונה של החזקה לצריכה עצמית. עם זאת, לא מדובר בכמות מסחרית משמעותית ביחס לסוג הסם. בנסיבות אלה, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם, בהתחשב **בסוג הסם וכמות הסם**, נע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל של ארבעה חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות.

לגבי העבירה של החזקת אגרופן

8. להלן דוגמאות מהפסיקה בעבירה של החזקת סכין/אגרופן: רע"פ 2932/08 **מרגן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.6.08); רע"פ 5127/09 **יפקח נ' מדינת ישראל** [פורסם באתר בתי המשפט] (19.7.09); רע"פ 3446/10 **סאלח עבד אל חלים נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (6.4.11); רע"פ 2968/12 **אליז נ' מדינת ישראל** [פורסם באתר בתי המשפט] (6.5.12); רע"פ 4200/12 **אבו זניד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (27.6.12); רע"פ 1490/12 **אבו גוש נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (15.7.12); רע"פ 2609/12 **עובדיה חלבי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (19.8.12).

9. העולה מפסקי הדין שהובאו לעיל הוא כי מתחם העונש ההולם לעבירה של החזקת סכין/אגרופן שלא למטרה כשרה, וזאת כאשר לא נעשה שימוש פוגעני בסכין, נע בין הרשעה המלווה בשל"צ לבין 8 חודשי מאסר בפועל בצירוף מאסר על תנאי.

העבירות של החזקת הרואין, קוקאין וחשיש וכן התנגדות למעצר

10. לאור הכמות המזערית של החשיש שנתפסה, 0.39 גרם נטו, החזקה זו נבלעת בתוך ההחזקה של הרואין וקוקאין. בנוסף לכך, העבירה של התנגדות למעצר הינה עבירה מינורית (עונש מקסימאלי של שישה חודשי מאסר), ביחס לעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית (עונש מקסימאלי של 20 שנות מאסר). בנסיבות אלה, אקבע את מתחם העונש ההולם הרלוונטי לקטגוריה זו של עבירות, ואשר

נוגעת לנאשם מספר 2, בהסתמך על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של החזקת סמים מסוג הרואין וקוקאין, על פי הכמות הרלוונטית למקרה שבפני.

11. סמים מסוג קוקאין והרואין הוגדרו בפסיקה כסמים "קשים" ראו למשל: ע"פ 8033/11 סאלם נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (19.9.12) פסקה 3 לפסק דינו של כבוד השופט סולברג; ע"פ 3625/11 **פלוגי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (6.11.12) פסקה 6 לפסק דינו של כבוד השופט סולברג; ע"פ 1905/12 **דהן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (8.11.12) פסקה ח' לפסק דינו של כבוד השופט רובינשטיין. יתר על כן, לכל אחד מסוגי הסמים הקשים האמורים בפקודת הסמים המסוכנים נקבעה חזקה שמי שמחזיק כמות העולה על 0.3 גרם נטו, יראה כמי שמחזיק את הסם שלא לצריכה עצמית.

12. במקרה שבפני, מדובר בהחזקה של כמות משותפת של קוקאין והרואין של כמעט 5 גרם. להלן דוגמאות מהפסיקה להחזקה קרובה לכמות זו:

א. רע"פ 7572/12 **הוזייל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 23.10.12. במקרה זה, המבקש הורשע בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, בכך שהחזיק 8 יחידות של סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל של כ-5.3 גרם נטו. כאשר הבחין המבקש בשוטר המתקדם לעברו, השליך את הסם והתחיל במנוסה. השוטר החל לדלוק אחרי המבקש והורה לו לעצור אך המבקש לא שעה להוראות השוטר והמשיך במנוסתו. לאחר מרדף קצר, נתפס המבקש על ידי שוטר נוסף שהיה בקרבת מקום והצטרף למרדף. המבקש היה מכור לסמים קשים ולחובתו עבר פלילי הכולל הרשעות בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. בית משפט השלום גזר על המבקש 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל ומאסר על תנאי. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכן גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ב. רע"פ 1188/08 **חלבי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 12.2.08. במקרה זה, המבקש החזיק 15 גרם הרואין. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו יושתו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, ואם תסקיר שירות המבחן יהיה חיובי ניתן יהיה לרצותם בעבודות שירות. התסקיר היה שלילי והנאשם ריצה את תקופת המאסר בפועל. ערעורו נדחה על ידי בית המשפט המחוזי וכן גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 4921/07 כליבאת נ' מדינת ישראל [אתר תקדין] (3.7.07). המבקש הורשע ע"י בית משפט השלום בקריות בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק קוקאין בכמויות הבאות: 0.712 גרם וכן 4.8398 גרם. במצטבר החזיק המבקש ב-5.55 גרם. בית משפט השלום בקריות הטיל עליו מאסר על תנאי ועל גזר הדין הוגש ערעור לבימ"ש המחוזי בחיפה אשר הטיל עליו מאסר בפועל לתקופה של שמונה חודשים. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

13. בנסיבות אלה, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לקטגוריה זו של עבירות שבוצעו ע"י נאשם 2, נע בין 5 ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונשים המתאימים בתוך המתחמים

לגבי נאשם מספר 1

14. נאשם זה קיימות לגביו שתי קטגוריות של מתחמים. מתחם ראשון לגבי החזקת החשיש ואשר קבעתי שנע בין מאסר על תנאי לארבעה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות. מתחם שני, לגבי החזקת האגרופן, שנע בין של"צ לשמונה חודשי מאסר בפועל בצירוף מאסר על תנאי.

15. בעת קביעת העונש המתאים לנאשם זה, לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן: העדר עבר פלילי; הודאה וחיסכון בזמן שיפוטי. כמו כן, הנני נותן משקל מיוחד לעובדה של נאשם אין עבר פלילי קודם ולמעשה מעולם לא ריצה עונשי מאסר בפועל, ואף לא בעבודות שירות. בנסיבות אלה, סבורני שניתן להסתפק במאסר על תנאי וקנס כספי.

16. בנסיבות אלה, הנני משית על נאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום, הנאשם לא יבצע עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים או לפי סעיף 186 לחוק העונשין.

ב. הנאשם ישלם קנס בסך של 2000 ₪, או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.8.14 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה אחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפרעון מידי.

לגבי נאשם 2

17. לגבי נאשם 2, קבעתי שהוא נמצא במתחם עונש הולם שנע בין 5 ל-15 חודשי מאסר בפועל. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן: עברו הפלילי של הנאשם ואשר כולל ריצוי מאסר בפועל ביותר מהזדמנות אחת; הודאה וחיסכון בזמן שיפוטי; גילו של הנאשם שהינו יליד 1990.

18. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על נאשם 2 את העונשים הבאים:

עמוד 5

א. 7 חודשי מאסר בפועל. הנאשם יישא עונש זה במצטבר לכל עונש אחר אותו הוא מרצה כיום.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים ממועד שחרורו, הנאשם לא יבצע עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים ממועד שחרורו, הנאשם לא יבצע עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים.

לאור העובדה שהנאשם כיום בסטאטוס של אסיר, לא מצאתי מקום להטיל עליו קנס.

ניתן צו כללי להשמדת הסמים, אגרופן ואלה.

טלפונים ניידים וסך של 600 ₪ שנתפסו יוחזרו לנאשם 1.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה סיוון תשע"ד, 23 יוני 2014, במעמד הצדדים.